

Portugália

ERASMUS KALAND VISEU-ban

Az én Erasmusos kalandom egy kedd 11 órakor kezdődött, amikor a Talajtan és Agrokémia előadásunk elején 5 perces kiselőadásban bemutatta a kari nemzetközi koordinátorunk az Erasmusos lehetőséget. Kiselőadása után megkérdezte kit érdekel. Annak idején emlékszem az elsősök közül egyedül én tettem fel a kezemet és bár mindenki furcsállotta én már akkor eldöntöttem, ha török ha szakad kijutok Erasmusos tanulmányokra. Amikor kézhez kaptam a pályázati felhívást első gondolatom pánik volt. Kerekén 25 órám volt a pályázat benyújtására. Egy megérzés alapján adtam be Portugáliába a pályázatomat. Olyan országot kerestem, amely népe temperamentummal bír és az időjárás télen sem közelíti meg a mínusz fokokat. És az egyetlen ország ahol ez teljesül és elméletben angolul lehet tanulni az Portugália volt. A kinti munkatervet 20 perc alatt összeállítottam, de mivel éjszaka történt meg így nem egyeztettem az itthoni tanárokkal. Erre nem is hívta fel senki a figyelmemet, hogy erre szükség lenne. Hála az égnek minden fordulón gondmentesen átjutottam és elkészült a Learning agreement is. A fogadó egyetem ült rajta három hónapot majd Július közepén írtak, hogy miket kéne változtatni. Ebben csak az volt a gond, hogy én ekkor már a Prerow-i munkahelyemen dolgoztam napi 12-14 órát annak érdekében, hogy a repülőjegyet megengedhessem magamnak. Itt szeretném külön megköszönni kari nemzetközi koordinátorunk lélekjelenlétét és villám gyors segítségnyújtó ötleteit, amivel végül is sikerült megoldanunk a kis komplikációt.

Ezután enyhe gondok támadtak a szállással elsőnek ugyanis megírták a fogadó intézményből, hogy nincsen hely a kollégiumban és majd kirendelnek egy mentort mellém, aki segít majd lakást keresni. Mivel augusztus elején még mindig nem volt mentorom se szállásom írtam a fogadóintézménynek, hogy ilyen esetben mi történik. Erre ők megnyugtattak, hogy nincs vész mégis kapok kollégiumi szobát a többi kérdésemre meg választ keresünk közösen, ha megérkezek. Indulás előtti nap még beszélgettünk telefonon a fogadó intézmény főkoordinátorával mivel hajnali órákban érkeztem meg a kollégiumba.

Az út hosszú és kimerítő volt. Elsőnek 4 óra a reptérig majd 4 óra repülés Lizabonig (Wizz Airrel) majd 4 óra buszozás még Viseuig. Illetve a tömegközlekedés Lizabonban amely komoly lélekjelenlétet igényelt. A tömegközlekedés átlátható, de a jegyvétel és kezelés időigényes ezért érdemes egy 20 percet rászámolni a menetidőre. Lisszabonban még sokan beszéltek angolul, de amint távolodott a busz a fővárostól egyre kevesebben beszéltek vagy értettek egyáltalán angolul ugyanakkor mindenki végtelenül kedvesen próbált segíteni. A kollégiumi check-in-ben egy fiú segített, aki beszélt néhány szót angolul. Majd hárman felkísértek a lány szárnyba a szobámba, amely szép tágas egy ágyas és saját fürdőszobás volt. Amikor elmentek megtanítottak az első portugál kifejezéseimre „dorme bem”. Első nap felfedeztem a közeli boltot és a pékséget. A lényeges felfedező utamat viszont vasárnapra tartogattam, ahol a fejembe vettem megkeresem az agrár egyetemet. Mind ezt úgy, hogy az iránymutatást portugálul kaptam. Útközben is sok mindenkitől megkérdeztem úgy, hogy én eddig soha életemben nem beszéltem és nem hallottam a portugál nyelvet. Ennek ellenére eljutottam az agrár egyetemre. Ez arra mutat fényt, hogy mennyire segítőkészek is a portugálok.

Az első hét nagy kavalkád volt, de aztán szépen lassan elkezdett alakulgatni minden. Kialakult a végső órarendem. El kezdtem kommunikálni a többi diákkal. Ami kezdetben nehéz volt a nyelvi akadály miatt. Nagyon kevesen beszélnek angolul. Első alkalommal Mikrobiológián segítettek nagyon sokat

Portugália

majd rá két hétre összebarátkoztam egy török lánnyal, aki kint tanul már egy éve. Ő vezetett be a társaságba ismertetett meg Viseu minden oldalával. Elrángatott egy-két buliba, aminek meg lett a gyümölcse. Olyan emberek kezdtek el velem kommunikálni, akik elvileg nem beszélnek angolul velem mégis próbálnak. Erre én eldöntöttem magamban, hogy meg akarom tanulni a portugált. Azon kívül, hogy egyszerűbb a kommunikáció még az órákat is megérteném mert azok is portugálul voltak. Ez nem volt lehetetlen küldetés hiszen éjjel nappal portugálok között voltam és halottam őket beszélni. Egy két hét múlva már nagy részét értettem és már elkezdtem alap mondatokat beszélni. Ennek van egy másik oka is amiről később még fogok írni. Az agrár kar szinte összes hallgatóját ismerem mivel az óráim minden évfolyamon voltak ez is elősegítette a beilleszkedésemet.

Ám a legfontosabb lépés a beilleszkedésem felé az volt amikor Viriato-i engedéllyel elkezdhettem Portugália egyik leg ősi és leg egyedibb hagyományában a részvételt a praxeban. Ez a hagyomány tényleg nagyon különleges és sokat adott nekem nyelvi és odatartozás érzésében. Belekerültem én is abba a nagy összetartozás önzetlenség közepébe. Innentől kezdve a diákoknak ugyan olyan évfolyamtársnak számítottam, mint ők egymásnak és nem csak egy kis valaki voltam, aki úgy is elmegy . Odatartoztam, hozzájuk tartoztam. Ezen kívül mióta világ a világ én vagyok az első és egyetlen Erasmusos akinek a Viriato engedélyezte a praxeon való részvételt.

Az átlagos napomat is beharangozta ez a hagyomány rátette az i-re a pontot. Reggel ébredés után általában 9 órás kezdésre siettem be az Egyetembe. Fáradtan sem feledkezhettem meg az almáról, aminek a nyakamba kellett lógnia. A tanárok általában 10 perccel később érkeztek, de ez nem volt baj mert ugyan annyival tovább is tartották az órákat. A tanárok egytől egyig nagy tudású, jól felkészült professzorok. Akik a tanítást nem csak kötelességnek veszik, de élvezik is azt. Egy előadás általában kétórás, kivéve az én esetemben a keddi meg a pénteki, mert azok 5 órák voltak a közepén egy szünettel. Minden esetben 13:00kor a cantineban ebédeltünk ahol három menü közül választhattunk (hús, hal, vega). Ebéd közben általában összetoltuk az asztalokat és nagy csoportosan ebédeltünk közben meg beszélgettünk. Majd utána folytatódott a tanulás, akinek éppen nem volt órája elment a jól felszerelt kari vagy a még jobban felszerelt egyetemi könyvtárban tanulni. Este heti 2-3 alkalommal voltak összejövetelek, amiken jelen voltam és általában jól szórakoztunk.

Ahogy már az imént írtam a professzorok nagy tudással rendelkeznek, de az előadások gyakorlatok általános nyelve a portugál. Ha kérdésem volt arra válaszoltak angolul. Legtöbb tárgyból 30-40 oldalas beadandókat kellett elkészíteni angolul. Ám volt három tárgy, aminél ez másképpen volt. Ahol vizsga vagy éppen szóbeli vizsga plusz prezentáció volt. Minden esetre megadtak egy alap lehetőséget a tárgyak angol nyelven történő teljesítésére. Mind e mellett rengeteg üzemlátogatásra adódott alkalmunk ahol élőben nézhettük meg és sajátíthattuk el a tananyagot.

A félév során számtalan pozitív emlékekkel gazdagodtam. Ám ezek közül kettőt emelnék ki, mint legjobb élmény. Az első a már többször említett engedély, hogy részt vehetek a remek hagyományban. A második és egyben leges legjobb élményem Karácsonykor volt. Sajnálatos módon nem futotta repülőjegyre, hogy haza repüljek. Egyik gyakorlat után az egyik évfolyamtársam/ legjobb barátnőm oda jött hozzám és azt mondta, hogy ne sértsem meg, hanem töltsen velük a Karácsonyt, mert senki sem töltheti azt egyedül. Az elején nagyon féltem, mert ő tényleg csak portugálul ért és beszél. Ám ez a félelmem hamar elszállt tényleg nagyon aranyos volt mindenki és családtagként bántak velem. Sok boldog emlékem marad erről a karácsonyról. Az egyetlen rossz élményem az volt, hogy két nappal a hazarepülésem előtt Viseu város életében először leesett a hó.

Portugália

A papírmunkák során tapasztalhattam mindkét ország előnyeit hátrányait. Portugáliában mindig bent vannak és próbálnak rögtön segíteni bármi kérdésünk támadt. Ám ha papírok küldéséről van szó néha kissé ráérősek. A magyar ügyintézésnél azt tapasztaltam, hogy nehéz találkozni a koordinátorral. Ám ha nagy nehezen elérjük akkor próbál mihamarabb különböző papírokkal segíteni. Akár össze vissza is.

Ennek ellenére sikerült mobilitásomat az előírtaknak megfelelően végrehajtottam némi változtatásokkal a Learning Agreementben. Minden terv szerint alakult. Bár a tárgybefogadás kissé problémásabbnak bizonyult, mint azt előre hittem. Bár beadtam a kérelmeket mihelyt megkaptam a transcript of recordot még mindig nincsen elbírálva.

Nekem nagyon sokat adott ez a félév mind tudásilag mind élményileg. Rendkívül sok szaktudást kaptam. A professzorok fejlesztették az innovatív ötleteinket. Arra bízattak gondolkodjunk találjunk új megoldásokat fennálló problémákra. Egy szó, mint száz egy percig sem bántam meg, hogy egy éjszaka alatt eldöntöttem és jelentkeztem. Bármikor megtenném újra. Portugáliát olyanoknak ajánlom, akik nem félnek valami újtól szeretik a változást, de ugyanakkor kényelmesek. Főképpen ne félj a nyelvtől és tanulj meg gondolkodni. Ez a legfőbb tanulsága a félévnek. Mindent elérhetünk, ha megtanulunk gondolkodni.